WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Mae

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
M	M van Moeras	8
A	A van Aa	14
E	E van Eiland	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Park	26
L	L van Landgoed	31
U	U van Uitkijktoren	36
I	I van Imkerij	41
M	M van Molen	46
	De kaart is af!	51
	Wie kwam je tegen?	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op het hek

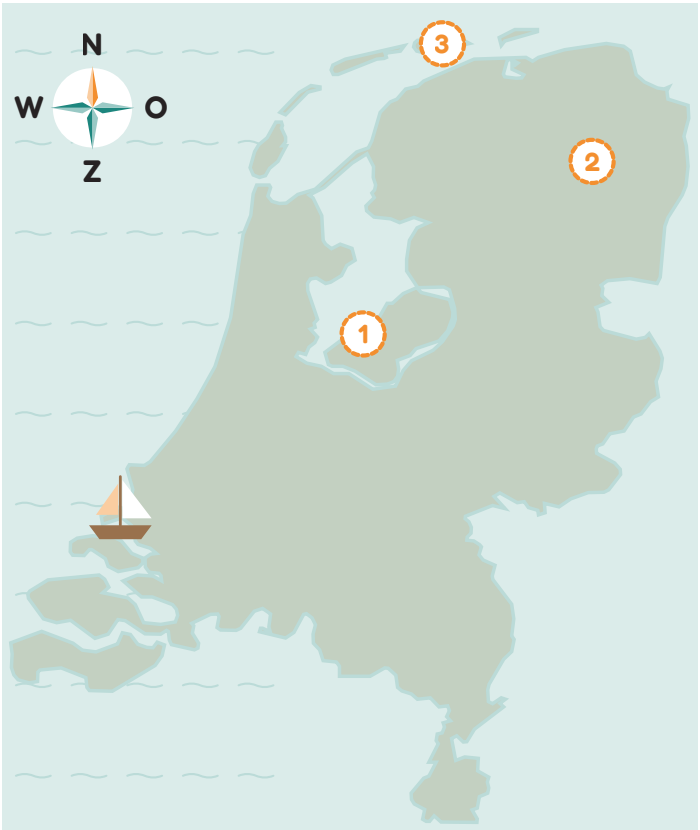

Het was een zonnige ochtend. Mae schommelde in de tuin, zo hoog als zij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Mae remde af met haar voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Mae?’ Mae viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Mae. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

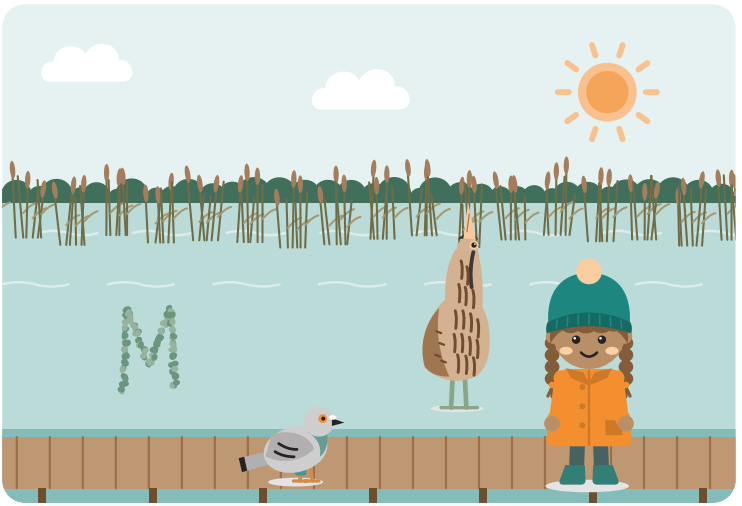
De Namenkaart van

MAE

Nog zijn de rondjes leeg. Straks staat in elk rondje een letter van jouw naam.

M van Moeras

Ze stonden in een moeras. Overal stond riet, hoger dan Mae. Het ritselde en het fluisterde. Tussen het riet lag water, met kroos erop als een groen tapijt. ‘Blijf op het vlonderpad,’ zei Pluim. ‘In een moeras weet je nooit hoe diep het is.’

Oemp. Ooeemp. Een diep, laag geluid rolde over het moeras. Het klonk alsof iemand over een grote lege fles blies. ‘Wat is dat?’ fluisterde Mae. ‘Een roerdomp,’ zei Pluim. ‘Dat geluid kun je soms wel kilometers ver horen.’

Mae zocht en zocht. ‘Ik zie niks. Alleen riet.’ ‘Kijk nog eens goed,’ zei Pluim. ‘Daar, aan de rand.’ Toen zag Mae hem. Een bruine vogel, gestreept net als het riet. Hij stak zijn snavel recht omhoog naar de lucht.

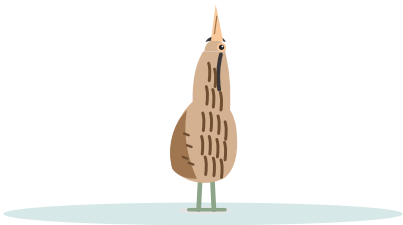
Hij stond zo stil dat hij er gewoon bij hoorde. ‘Hij doet alsof hij riet is!’ zei Mae. ‘Dat is zijn verstoptruc,’ zei Pluim. ‘Als het waait, wiegt hij zelfs mee.’ Er stak een windje op.

Het riet boog naar links. En de roerdomp boog ook naar links. Mae moest zo lachen! Gauw hield zij haar hand voor haar mond. ‘Hij is de beste verstopper van het hele moeras,’ fluisterde Pluim. ‘Beter dan jij met verstoppertje.’

Echt waar!

De roerdomp

De roerdomp maakt een diep ‘oemp’-geluid, alsof iemand over een fles blaast. Bij gevaar steekt hij zijn snavel omhoog en lijkt hij op riet.

Zo groot	64 tot 80 centimeter
Eet graag	vis, kikkers en andere waterdieren
Let op	bruin gestreept, net als riet

Denk mee!

Waarom steekt de roerdomp zijn snavel recht omhoog?

Kijk achterin, op p. 59.

L van Landgoed

Pluim fladderde van plezier. ‘Nog een letter van míjn naam!’ Mae tikte op het rondje. Woesj! Ze wandelden over een landgoed. Er stond een groot oud huis, met eromheen een park met lanen, vijvers en reusachtige oude bomen. ‘Vroeger woonde hier één rijke familie,’ zei Pluim. ‘Nu mag iedereen hier wandelen.’ ‘Gelukkig,’ zei Mae. ‘Anders waren wij hier stiekem.’

Op een bankje zat een oude meneer in een boek te lezen. Hij knikte vriendelijk. ‘Goedemiddag,’ zei Mae.

Pluim landde even op de leuning van het bankje. Tegen de stam van een oude beuk liep een vogeltje. Maar het liep niet omhoog, zoals een specht. Het liep naar beneden. Met zijn kop omlaag! ‘Pluim,’ zei Mae. ‘Dat vogeltje loopt verkeerd om!’ ‘Een boomklever,’ zei Pluim. ‘Hij kan dat. Hij loopt met zijn kop naar beneden langs de stam.’

De boomklever had een blauwgrijze rug, een oranje buik en een zwart streepje door zijn oog. Net een klein masker. Hij pikte iets uit de schors. ‘Hij heeft een nestje in een gat in de boom,’ zei Pluim. ‘Is dat gat te groot, dan maakt hij de ingang kleiner met modder.’ ‘Hij metselt zijn eigen voordeur,’ zei Mae. ‘Precies passend,’ zei Pluim. ‘Dan kan er geen grotere vogel naar binnen.’

Mae probeerde ook even met haar hoofd naar beneden te kijken. ‘Wordt hij niet duizelig?’ ‘Ik word al duizelig als ik naar hem kijk,’ zei Pluim.

